ஸ்ரீ

பரமபுருஷனுடைய ப்ரதிவஸ்து

பூர்ணத்தைப்பற்றிய

குருவாசாரியர்களின்

உள்ளத்தை விளக்கிக் காட்டவல்ல

தபுதசகதி

ஸ்ரீ காஞ்சி ப்ரதிவாதிபயங்கரம்

அண்ணங்கராசாரியர்

இயற்றியது.

★

காஞ்சீபுரம்

ஸ்ரீ ஸுதர்சன அச்சுக்கூடத்தில்

அச்சிடப்பெற்றது.

948.

வி

ஸ்ரீ:

பேரருளாளன் பெருந்தேவித்தாயார் திருவடி களே சரணம்

ஆழ்வாரெம்பெருமானார்ஜீயர் திருவடிகளே சரணம்

பரமபுருஷனுடைய ப்ரதிவஸ்துபூர்ணத்வத்தைப் பற்றி
ஸ்ரீ தேசிகன் முதலான பூருவாசாரியர்களின்
திருவுள்ளத்தை விளக்கிக் காட்டவல்ல

அற்புத சக்தி

ஸ்ரீ காஞ்சீ பிரதிவாதிபயங்கரம்

அண்ணங்கராசாரியர்

இயற்றியது.

ச்லோ தேசிகவந்தநமாலாத்விதீய புஸ்தகவிமர்சரூபம்தம
ஸகலவிபுதாபிநந்த்யம் ஸததம் ஜேஜேது ஜகதி க்ருதிரத்நம்

முதல் அத்யாயம்.

பரம புருஷனொருவனுளனென்பதையும் அவனுடைய ஸ்வரூபரூப குணாதிகள் இப்படிப்பட்டவை யென்பதையும் நாம் சாஸ்த்ரங்களைக் கொண்டு அறிகிறோமேயல்லது வேறு எதனாலும் அறிகின்றிலோம். அதீந்த்ரியமான விஷயங்களில் நமக்கு சாஸ்த்ரமே கைவிளக்கு. அல்பஜ்ஞர்களான நாம் சாஸ்த்ரங்களில் நேராக இறங்கித் தத்துவங்களையும் மர்மங்களையும் உணர உரிமையுடையோமல்லோம். * சாஸ்த்ரஜ்ஞாநம் பஹுக்லேசம் புத்தேச் சலநகாரணம், உபதேசாத் ஹரிம் புத்த்வா * என்று சாஸ்த்ரமே

ரட்டின ட்டளையிலே தத்வதர்சிகளான மஹாப்ராஜ்ஞர் கள் வெண்ணெய் க ந்து திரட்டியெடுத்துக் ொடுக் குமாபோலே லலிதமாக எடுத்துரைத்து வைக் அது கொண்டு உணரவே நாம் அதி ாரிகள் எதிலும் எ ்கும் ஸம்ப்ரதாய பேதமென்று ஒன்று தோன்றியிருப்பதனால் இன்ன ம்ப்ரதாயஸ்தர் இன்ன ஆசார்யருடைய ஸ்ரீ ஸூக்தி ளையே நிதியா க்ெ ாள் தென்றும் அவற்றையே போஷித்துப் பேசுவதென்றும் ஒரு பத்ததி இருப்பதனால் அ வர் ள் தம் தம் ஆசார்யருடை ய ஸ்ரீ ஸூ ்தி ளில் த்திரு ்கிற . ம்பி ் கயினால் திருப்பித்திருப்பி ஸ்வமதத் தயே விதா வெளியிட்டு ் கொண்டு கால ்கழிக் கிறார் ள். இந்த மருமத் த யாரோ சில மஹா மேதாவி களே ண்டு இப்படி பக்ஷபாதி ளாய்ப் பேசியும் எழுதி யும் போருகிற ர் ளின் ார்த்தை ளில் ாம் செவி கொடுக் வோ ண் செலுத்தவோ த ாது; மத்யஸ்தர் களான ஆசாரியர் ளின் திருவாக்குக்களைக் கொண்டே தத்து த்தை உணரவேணும் என்று துணிந்து விவாதி ளான இரண்டு ம்ப்ரதாயஸ்தர்களு ்கும் பொது ாக துள்ள ஆசாரியர் ளின் ஸ்ரீ ூக்திகளையே கொண்டு தத்வநிஷ் ர்ஷம் செய்கிறார்கள். இதுதான் ராஜமார்க்கம்.

உபய ம்ப்ரதாயஸ்தர் ளுக்கும் பொது ாகச் சில ஆசாரியர் ள் உ மறிய விளங்குகின்றார்களன்றோ. ஸ்ரீ பாஷ்ய ாரர் கூரத்தாழ் ான் பட்டர் ச்ருதப்ரகாசிகா சார்யர் என்னும் மஹாசார்யர்கள் பொதுவானவர்க ளென்பது நிர்விவாதம் விவாத க்ரஸ்தமான விஷய ்களை மத்யஸ்தத்ருஷ்டியுடன் நிஷ்கர்ஷிக்கவேண்டும்போது மேற்குறி ்த மஹாசார்யர்களின் ஸ்ரீ ஸூக்திகள் எப்படி யுள்ளன? என்று விமர்சிப்பதே ப்ராமாணிகர்களுக்கு

உற்றது. அ ர்களின் திவ்ய ஸூக்தி ளில் ்பஷ்டமா த் தெரியாத விஷய ளிருந்தா அ ற்றில் அ ர ர்கள் தம் தம் [அஸாதாரண] ஆசாரியரின் ஸ்ரீ ஸூக்தி ளைக் ெ ாண்டு தெளிவுபெறலாம். பொதுவான ஆசாரியர் ரின் திரு ாக்குக்களில் ஸ்பஷ்டமா வும் ஸ்பஷ்ட மா வும் விளங்குகின்ற விஷய ளிற்கூட ஏகதேசி ளின் அபிப்ராயத்தையே திடமாகக் கொண்டு போராடு வதென்பது விவேகிகளின் பணியாகுமோ ?

சிலருடைய கொள்கை என்னவெனில் மற்றையா சாரியர்களின் திருவாக்குக்கள் எப்படியாவது இருக்கட் டும்; அவற்றைப்பற்றி நமக்கு விசாரமே வேண்டா; நமக் ெ ன்று வாய்த்த அஸாதாரண ஆசாரியருடைய திருவா கில் ஸ்பஷ்டமாக எவ்வண்ணம் வெளிவந்துளதோ அவ் வண்ணமே தான் ாம் கொள்ளவேண்டும் என்பதாக. இக்கொள்கை யத் தப்பென்று நாம் சொல்லலாகாது. ாசார்ய பக்தியின் னம் விள குமிதில். ஆனல் இத்தகை ய கொள்கை ரஹஸ்யமா ஸ் ருஹத்திலுள்ளே போற்றத் தகுமே யன்றி ஸதஸ்ஸுக்குப் பயன்படாது. விவாதம் விளையாத வளவில் க்ஷேமமே. விவாதம் வளர்ந் திட்டால் ஸ்வாசார்ய ஸூக்தியென்கிற அபிமானத்தை ெ கு தூரத்தில் விலக்கிவைத்திட்டு பொதுவான ஆசாரி யர்களின் ஸ்ரீ ஸூக்திகளை மாத்திரமே தஞ்சமாகக் ெ ாள்ளவே ணும்.

இனி ப்ரக்ருத விஷயத்திற்கு வருவோ ாம். எம்பெரு மான் ா கும் நிறைந்த பரஞ்சோதி யென்று ூல மனைத் தும் உணரும். ருதரிய புயிர் குயிராய்க் ர தெங்கும் பரந்துறையும் ஒருதனி ாய மென்றால் உன் பெரு மக்கு

அளவாமோ? என்று போற்றுகிறார்கள் பக்தர்கள். அணுவான பதார்த்தங்களினுள்ளும் பகவான் நிறைந்துளன் என்பது வேதாந்திகளின் கொள்கை. (1) உட்புறம் வெளிப்புறம் என்று இரண்டிடங்கள் பகுத்து வகுத்துக்காட்டக் கூடிய பொருள்களாயிருந்தால் அவற்றில் உள்ளேயும் புகுந்துளன் என்று ஒப்புக் கொள்ளலாம். அணுபதார்த்தங்களுக்கு இங்ஙனே பகுத்துக் காட்டக்கூடிய நிலைமை இல்லாமையால் அப் பொருள்களில் பகவான் உள்ளே யுளன் என்று ஒப்புக் கொள்ள இயலாது என்பது ஒரு ஆக்ஷேபம். (2) உள்ளேயுளன் என்று ஒப்புக் கொள்ளக் கூடிய விடத்திலும் பகவான் தன்னுடைய ஸ்வரூபம் எவ்வளவுண்டோ அவ்வளவும் அடங்க வியாபித்துளன் என்று இசையத்தகாது; ஏனென்றால் ஒரு வஸ்துவிலேயே பகவானது ஸ்வரூப மடங்கலும் அடங்கிப் போகுமானால் மற்றும் உலகிலுள்ள அபரிமிதங்களான வஸ்துக்களிலும் அந்த ஸ்வரூபம் வியாபித்திருக்க வேணுமல்லவா? அதற்கு அவகாசமில்லாமற் போகுமே. ஒரு உதாரன் தனக்குள்ள பொருள்களையெல்லாம் ஒரு யாசகனுக்கே பூர்த்தியாகக் கொடுத்துவிட்டால் எப்படி? மற்றுள்ள பல யாசகர்களுக்கும் கொடுக்கச் சரக்கு இருக்கவேணுமே; (அது போல) பகவானும் தன் ஸ்வரூபத்தை நிச்சேஷமாக ஒரு வஸ்துவிலேயே நிரப்புகிறானென்றால் இது எப்படி ஸம்பவிக்கும்? மற்ற வஸ்துக்களுக்கு என்ன கதி? ஒவ்வொரு வஸ்துவிலும் நிச்சேஷமாக நிரம்பியுள்ளானென்னை பொருந்தமாட்டாது. ஒன்றில் நிச்சேஷமாக நிரம்பி விட்டால் மற்றொன்றிலிருக்க ப்ரஸக்தியேது? ஆகவே வஸ்து தோறும் பகவத் ஸ்வரூபம் நிச்சேஷமாக நிரம்பியுள்ளதென்று கொள்ளத்தகாது என்பது மற்றொரு ஆக்ஷேபம்.

இவ்விரண்டு ஆக்ஷேபங் ளும் இன்று ே ற்று உதித் தவையல்ல; ெ டு ாளாகவே யுண்டு இவற்றை நமது பூருவாசாரியர் ள் நன்கு ண்டித்துள்ளார்கள். ஸ ்ல் பஷ்டமாகக் கண்டித்திருப்பவர் ச்ருதப்ரகாசி ாசார்யர். எங்கே எவ்விதமாகக் கண்டித்திருக்கிறரென்பது பற்றி மேலே மூன்றுமத்யாயத்தில் விவரிப்போம். அது நிற்க.

மேலே விவரித்த இரண்டு ஆக்ஷேபங்களைக் கூசாமல் பேசவல்லவர்கள் யாராயிருக்க வேண்டு மென்பதைச் சிறிது விமர்சிப்போம். பகவானுக்கு ஒப்புயர்வற்ற சக்தி விசேஷ முண்டென்பதைப் பொறுக் கில்லாதவர்களே இந்தக் கக்ஷிகளைக் கிளப்பவேண்டும். பகவான் அத்புத சக்தியுக்தன் என்றும் அ டித டநாஸமர்த்தன் என்றும் பிரமாண ்கள் கூறுவதை அஞ்ஜலிபந்தத்துட ன் ஏற்க ல்ல ப்ராமாணிக ே தாந்தி ள் இப்படிப்பட்ட கக்ஷி ளைக் கிளப்ப ஒருபோதும் நினையார் ள்.

இந்த வ்யாப்தி விஷயத்தை அல்லது ப்ரதிவஸ்து பூர் ணத்வ விஷயத்தை விட்டிட்டு வேறு சில விஷயங்களை யெடுத்துக்கொ ள்வோம். ஸகல ப்ரபஞ்சங்களுக்கும் பக வானையே காரணபூதனாகக் கொள்ளுகிறோம். லகில் ஒவ்வொரு கார்யவஸ்துவுக்கும் மூவகைப்பட்ட ாரணங் கள் வேண்டியிருக்கின்றன; 1. உபாதாநகாரணம் 2. ஸஹ ாரி காரணம், 3. நிமித்த காரணம். ப்ரபஞ்ச ஸ்ருஷ்டியில் இம் மூவகைக்காரணமும் பகவானொருவனே யென்று மறைமுடி அறுதியிடுகின்றது. ஒன்றுக்கே மூவகைக் காரணத்வமும் எங்ஙனே பொருந்தும்? உலகில் இப்படி யுள்ள ஒரு வஸ்துவையாவது உவமையாக எடுத்துக்காட்ட முடியுமோ? முடியாதே. உலகிற் காண்கிறபடிதானே பக

ானிடத்தில் ஸமந்விதமா வேணும். ஒருவனே மூல க் காரணமுமென்று அஸம்பத்தமா ப்படிச் சொல்லுகிறீர்கள்? என்று ே ட்டால் பக ான் அத்புதசக்தியு ்தனு யாலே அப் பரம புருஷனிடத்தில் எதுவும் ஸமந்விதமே அஸம்பத்தமானது ஒன் றுமில்லை என்கிற விடை தவிர வேறொன்றும் சொல்லகில்லார் ே தாந்திகள் ே தா ்த தேசிகனும் இதே விடை யத்தான் விடுத்தருளுகிறார்; அச்யுதசதகத்தில் * புரிஸ பஹாண ஸரீரோ * என்றச்லோகத்திற்கு நம்முடைய விரிவான வியாக்கியானம் உல ம் பரவியுள்ளது; வியாக்கியானமே வேண் ா; மூலமே போதும் * வஹஸி ணிமித்தத்தணம் வி அப்புய ஸத்தீ வஹஸி நிமித்தத்வமபி அத்புதசக்திः * என்றன்றோ ச்லோமுள்ளது. அத்புத சக்தியோகத்தாலே இவை கூடும் - என்றன்றோ நிர்வஹிக்கப்பட்டுள்ளது. ஸ்ரீ பாஷ்யகாராதிகளுக்கும் இந்த அத்புத சக்தியோகமே சாஸ்த்ரார்த்த நிர்வாஹங்களுக்குக் கைகொடுக்கின்றது. ஆ க ே வ தான் ' ஸகலவஸ்து விலக்ஷணஸ்ய சாஸ்த்ரைக ஸமதிகம்யஸ்ய அசிந்த்ய-அப்ரமேய-அத்புதசக்தியுக்தஸ்ய பரஸ்ய ப்ரஹ்மணः ' என்று அடிக்கடி அ ரு ளி ச் செய்யப்படுகிறது. மேற் குறித்த வாக்யங்கள் ஸ்ரீபாஷ்ய தீப ஸாராதி ரில் நூற்றுக் ணைக் ான இட ் ளில் ாணலாகும்.

* பரா அஸ்ய சக்திர் விவிதை ச்ரூயதே * என்பது முதலா சுடர்மிகு சுருதிவாக்கிய ்கள் ப பல. இவற்றால் ப வானுடைய சக்தி அத்புதமானதென்று நிரூபிக்கப்படுகிறது. அப்படிப்பட்ட சக்தி அவனுக்கில்லையென்று ப்ராமாணிகரொரு ரும் ாய்திற ார் இ ்த ச ்தியை இசைந்தா ் விருத்த ஸமுச்சயங்கொ ா ்ளும் பேதாபேத

வாதிகளான பாஸ் ராதிகளின் ாதமும் உபப ்நமா ே ண்டி ரும் என்று ஒரு அசட்டுவாதம் கிளம்புகிறது. இதைச் சிறிது விமர்சிப்போம். பேதாபேத வாதிகள் ப வானுடைய அத்புத சக்தியோகத்தை உபஷ்டம்பகமாக கொண்டா தங்களுடைய ாதத்தைக் கிளப்பி யிரு ்கிறார் ள்? இல்லையே. ஆகவே இந்த ப்ரதிபந்தி எப்படி விலைச் செல்லும். அர்த்த மற்ற இப்படிப்பட்ட ஆபாதனங்களி னால் சில அறிவிலிகளை வஞ்சிக்கலாமே யொழிய வி ே கி களிடம் விலைச் செல்லக்கூடிய வார்த்தையே அன்றிது.

இர ் டா து அதயா யம

ஒன்று பாருங் ள்; ஸ் ர்க்கத் த ர மென்ன மாட் டோம்; நர த் த ்வர் ் மென்ன மாட்டோம்; ஐச் ்ரி யத் த தாரித்ரியமென்ன மாட்டோம் தாரித்ரிய, ்தை ஐச் ர்யமென்ன மாட்டோம். த்வேஷத் த ்நேஹ மென்ன மாட்டோம் ஸ்நேஹத் த்வேஷமென்ன மாட் டோம்; விஷத்தை அம்ருதமென்ன மாட்டோம் அம் ருதத் ைத விஷமென்ன மாட்டோம்; நிழலை வெய்யிலென்ன மாட்டோம் வெய்யிலை நிழலென்ன மாட்டோம். ஆனால் நம்மாழ் ார் திரு ாய்மொழியில் சேராதவற்றை யெ ்லாம் சேர்த்துச் சொல்லி யேத்துகிறார் * நல்குரவும் செல்வும் நரகும் சுவர்க் முமாய் வெல்பகை யும் ட்பும் விடமுமமுத முமாய் * கண்ட வின்பம் துன்பம் லக் ங் ளும் தேற்ற முமாய் * நகரமும் நாடுகளும் ஞானமும் மூடமுமாய் * புண்ணியம் பா ம் புணர்ச்சி பிரி ் ன்றிவையாய் என் றிப்படி வாய் வந்தபடி யெல்லாம் பேசியுள்ளார். இப் பதிகத்திற்கு நம் தேசி ன் அத்புதமானச்லோக மிட்டருளு

கிருர்:— * ஸம்பத்தாரித்ர்யபாவாத் .... அகடித கடநம் ப்ராஹு க்ருஷ்ணம் ஶடாரி: * என்றருளியுள்ளார்.

இங்கே புத்திமான்கள் சால விமர்சிக்க வேண்டியதுண்டு; * நல்குரவுஞ் செல்வுமென்கிற இத்திருவாய் மொழியில் * வன்சரண் சுரர்க்காய் அசுரர்க்கு வெங்கூற்றமுமாய் * என்பதும் (8) ஒரு பாசுரம். பகவான் தைவப்ரக்ருதிகளுக்கு சரண்யனும் ஆஸுரப்ரக்ருதிகளுக்கு ம்ருத்யுவாயுமுளன் என்று இப்பாசுரத்தில் ஸ்பஷ்டமாகக் கூறப்பட்டிருக்கிறது. உலகில் ஒரு மனிதன் சிலர்க்கு நல்லனையும் சிலர்க்குத் தியனையுமிருப்பதை எங்குங்காணுகின்றோம். இப்படியிருப்பதற்கு ஒரு அகடிதகடநாசக்தி வேண்டிய அவசியமேயில்லை. இதுபோல பகவானும் நல்லார்க்கு நல்லனுய்த் தீயார்க்குத் தியனுயிருக்கிறுனென்பதில் அகடிதத்வமென்பது சிறிதுமில்லை சிலரிடத்திலே நல்குரவையும் சிலரிடத்திலே செல்வத்தையும் தருகிறுன்; சிலர்க்கு நரக ப்ராப்தியையும் சிலர்க்கு ஸ்வர்க்க ப்ராப்தியையும் பண்ணி வைக்கிறுன். என்றுல் இதில் அஸம்பாவிதத்வசங்கைக்கு உதயமேயில்லையன்றே. இத்திருவாய்மொழியை இப்படியிலே நிர்வஹிப்பதில் என்ன அருமை. ஒன்றுமில்லை. எம்பெருமான் இப்படியாக வுள்ளானென்று சொல்லுவதனுல் அவனுடைய அகடிதகடநாஸாமர்த்தியம் விளங்குகைக்கு ப்ரஸக்தியேது. சேராதவற்றைச் சேர்ப்பிக்கவல்ல சக்தி பகவானுக்குக் கிடையவே கிடையாதென்பவர்கள் இங்கே இரண்டு விஷயங்களுக்கு விடை கூறவேண்டும். (1) * அகடித கடநம் ப்ராஹு க்ருஷ்ணம் சடாரி: * என்று ஸ்வாமி தேசிகன் என் அருளிச் செய்தார்? (2) இந்தத் திருவாய்

மொழியில் அகடித ட நா சக்தியைக் கொண்டு கூறவேண்டிய விஷயம் என்ன இருக்கிறது? வர்ஷசதமானாலும் இவ்விரண்டு கேள்விகளுக்கும் ஆர்ஜவத்துடன் விடையிறுக்க பகவச் சக்தி வித்வேஷிகள் அசக்தரே. இப்பதிகத்தினால் ஸர்வநியந்த்ருத்வம் அநுபவிக்கப்பட்டதென்று அருளிய ஆறாயிரப்படியாசிரியரான பிள்ளான் வழியிலே நின்று ச்லோகமிடாமல் நம்பிள்ளை திருவடிகளின் வியாக்கியானங்களை ஸேவித்து அந்த வாஸனையாலே * அகடித கடநம் ப்ராஹு * என்றருளிச் செய்த தேசிகனுடைய திருவாக்கு இவ்விடத்தில் அநுபாதேயமே யென்று பலர் வாயில் கேட்டிருக்கிறோம்; அந்த விடையோ அதற்குப் பர்யாயமான விடையோ தவிர வேறு வெளிவர ப்ரஸக்தியுண்டோ? உண்டெனில் அருளலாமே; அப்போது சாஸ்த்ரார்த்த மருமங்களெல்லாம் தன்னடையே வெளிவந்து தீருமே. ப்ராஸங்கிகமான விது நிற்க.

பகவானுடைய ஸ்வரூபம் ஒவ்வொரு வஸ்துவிலும் நிச்சேஷமாக நிரம்பியுள்ளதென்று சொல்லுகிறவிதில் என்ன விபத்து வந்திட்டது? பரம கிருபையுடனும் சாந்தியுடனும் விடையிறுக்கவேணும். நாம் கேட்கிற கேள்வியை நன்கு வாங்கிக் கொண்டு விடையருளவேணும். நூற்றெட்டுத் திருப்பதிகளுள்ளன. ஒவ்வொரு திருப்பதியிலுமுள்ள மூர்த்திகளொவ்வொன்றிலும் பகவானுடைய ஸ்வரூபம் நிச்சேஷமாக நிறைந்துள்ளதா இல்லையா என்று கேட்கிறோம்; மற்றவற்றில் பகவத் ஸ்வரூபம் எப்படியானது இருக்கட்டும். ஆங்காங்கு பக்தர்களால் ஆராதிக்கப்படுகிற திருமூர்த்திகளை யெடுத்துக் கொள்வோம். இவற்றிலும் ஸ்வார்த்தயஜந மூர்த்திகளை விட்டுப் பரார்த்தயஜந மூர்த்திகளை மாத்திரம் கொள்வோம். இவற்றிலும் திவ்ய

தேச 'களி' திகழும் திருமூர்த்திகளையே ெ ாள்வோம் அவ் ளவும் வேண்டா; கோயில் திருமலை பெருமாள் ே ாயில் என்று சிறப்பித்துக் குலா ப்படுகிற மூன்று திருப்பதிகளிலுள்ள திருமூர்த்தி ளையே கொள்வோம். ஸ்ரீரங்கநாதனிடத்தில் [மூலமூர்த்தியில்] பகவத்ஸ ரூபம் நிச் சேஷமா நிரம்பியுள்ளதா இல்லையா? என்று கேட் கிறோம். திசை ள் தோறும் மருளமருள விழித்து நில் லாமே தெளிந்து நின்று வி . யருளவேணும் ஸ்வாமி தேசி ன் அருளிய அற்புதமான ச்ே ா மொன்று * பக்த ஸ்ய தா வசிே ா: பரிபால ாய இத்யாதி. இதி ' ான் சொ 'லப்படுகிற தெ 'ளில் * எ 'குமுளான் ன்ண னென்ற ம னை ' ாய்ந்த இரணியன் தூணைப் பு டப் பதற்கு முன்னே எம்பெருமான் மூவுல 'திலும் ஒவ் வொரு ஸ்துவிலும் [ஓவ்ே ாரிடத்திலும்] ஸிம் ஹரூபி யா ஆவே சித்து விட்டதாக ும் இர ரியன் தட்டி ஒரு தூணையே யாதலா ' அ 'த ெ ாருதூணி' நின்று மாத் திரம் ஒரு நர ஸிம்ஹமூர்த்திமாத்திரமே ெ ளிவந்தபடியால் மற்ற ல ப் தேச ' ளிலும் ஆவே சித்த பல ே ாடி நூறாயிரம் நரஸிம்ஹமூர்த்திக ' இன்னமும் அப்படியே ஸன்-ஙிவா ஞ் செய்வதா வும் ாதிக்கப்பட்டிருக்கிற . இ த அதி ாத மென்று செ 'லிவிட்டா ' ஸ்வாமி 'கு அஸாதாரணமா வுள் ஏற்றம் போய்விடும் ஆளவந் தார் பாஷ்ய ாரர் முதலானரு 'கூட அதி ாதி ளே; நம் தேசி ஒருவரே அதி ாஞ யோ தேசி ர் என்று சாற்றிய ப ற இன்று அ த்ய ம டய 'ா ாது. எற் ெ னவே ஆவிர்ப்பவித்த நர ஸிம்ஹ மூர்த்தி 'கும் ஆவி ர்ப்ப ாஸம் பண்ணுகிற ரஸிம்ஹ மூர்த்தி ளுக்கும் வாசியுண்டோ? ன்ப தயும் சேர்த்து ' ெ ாண்டு விடை

யிறுக் ே ணும். வூாவ ஶ்ரீ ஶிஷ ாவலாழ ஷு ர்த நாவ ா . ஒரு ஸ்ரீர 'கநாதனிடத்திலேயே ப த் ஸ் ரூப மடங்கலும் அடங்கி விட்டால் மற்றும் திருமலை பெரு மாள் ே ாயிலிலுள்ள மூர்த்திகளிலும் வியாபிப்பதற்கு 'வரூபமி 'லா மயாலே ஸ்ரீர 'க ாத மூர்த்தியில் ப வத் ஸ் ரூபத்தின் ஸ்வல்ப பா ந்தான் உள்ளதென்று உரை 'க வேணும். எந்தத் திருமூர்த்தியைப்பற்றிக் கேட்டாலும் இப்படியே தான் விடையிறுக் வேண்டிய தலைவிதியா யிற்று பகவத் சக்திவித்வேஷிகளு 'கு. ப த் ஸ்வரூபப் அ ர குறையாக இருக் ப் பெற்ற மூர்த்தி லேயே இ ர் ள் தொழுதுவரு தாகத் தேறுகின்றது

ஸ ரூபம ஆ 'கா 'கு அரை கு றயா இருநதாலும ஒவ்ே ாரிடத்திலும் பரிபூர்ணச 'தி 'கு அணுமாத்திரமும் கு றயே கி டாயதென்று ா ' ள் இ சகிேயே யென்று இ ர் ள் சொல்லக் கூடும். இது அர்த்தமி ' லாத ார்த் த வ்யாப்தனுக்கு ப்ரதிவஸ்து பூர்ணத்வத் தச் சொல்லுகிற ை இ ர் ள் யாவர்க்கும் ஒரே வித மான அபிப்ராயமே உள்ளது; அதாவது ஒரொரு உபாத்ய ச்சி 'ந ப்ரதேசமே ஸர் ,த்தையும நிர்வஹிக்க 'ல சக்தி யு டத்தாயிருக் க யென்பதே நிரூப ர் ள் இவ்வளவு மாத்திரமே யெழுதி விட்டு நின்றால் ெ கு அழகாக இருந் திருக்கும். ந்யாயஸித்தாஞ்ஜந ஸ்ரீ ஸூக்தியோடும் மிக விணங்கியிருக்கும். ஒருவர்க்கும் ஒன்று சொல்ல வாயெழாது. வ ஸ்து தோறும் ஸ்வரூப ஸமாப்தியென்ற கொண்டால் மற்றோரிடத்தில் வியாபிப்பதற்கு ஸ்த வில்லையாகும்' ன்று தூஷணம் கொடுப்பது 'ாடே; இதுதான் ெ கு ஆச்சரியம் வ்யாப்தனுக்கு ப்ர தி

வஸ்து பூர்ணத்வமாவது வஸ்து தோறும் ஸ்வரூபஸமாப்தி தான்; அதாவது ஒவ்வொரு உபாத்யவச்சிந்ந ப்ரதேசமே ஸர்வத்தையும் நிர்வஹிக்கவல்ல சக்தியுடைத்தாயிருக்கை என்று எழுதிவைத்தால் எவ்வளவு அழகாயிருந்திருக்கும். ந்யாயஸித்தாஞ்ஜந ஸ்ரீஸூக்தியோடு விரோதம் வாராமலிருப்பது முதல் லாபமாகுமே.

மூன்றாம் அத்யாயம்

ந்யாயஸித்தாஞ்ஜநத்திலும் வஸ்து தோறும் பரிஸமாப்தியை இசையவேயில்லை என்கிற மருளை அறவேவிட்டொழிக்க வேண்டும். அந்த நிவ்யக்ரந்தத்தில் "அத்ர ஹ்ருதயஸ்ய உதிதஸ்ய பரிபூர்ணத்வமேவோக்தம்......ஸர்வத்ரைவ ஸர்வத்ராபி பரிபூர்ணத்வம்" என்றருளிச் செய்துவிட்டு உடனே 'ஸர்வத்ர விபுலாநந்தஸ்ய ஸர்வத்ர பரிபூர்ணஸ்ய நந்தாதிதிஷ்டஸ்ய' என்கிற ஸ்ரீஸூக்தியுள்ளது இந்த ஸூக்திக்கு உத்தி எப்படி? என்பதொன்றையே விவேகிகள் விமர்சிக்கவேணும். * உதிதஸ்ய என்ற இந்த ஆசங்கைக்கு ஸமாதானம் எதுவாயினுமாகுக. அதைப்பற்றி விசாரமேயில்லை. * ஸர்வத்ராபி பூர்ண ஏவ * என்று ஸாதித்தவுடனே வேறிடங்களிலுமிருக்கின்ற ஈச்வரன் ஒரே யிடத்தில் எப்படி பூர்ணனாயிருக்கமுடியும்? என்று ஒருவன் ஆக்ஷேபிப்பதாக எழுதப்பட்டிருக்கிறதே கீழ்வாக்யத்திலிருந்து தானே இந்த ஆக்ஷேபம் தோன்ற வேண்டும். இப்படி ஆக்ஷேபிக்கவேண்டும்படியான விஷயமே கீழ்வாக்யத்தில் சொல்லி முடிக்கப்பட்டிருக்கிறதென்பது கைகொள்கனியாகக் காண்கிறதே.

சாகுந்தல நாடகத்தின் முடிவில் மஹாகவி ஒரு வாக்விநோதம் காட்டியுள்ளார்; அதைச் சுருக்கமாக நினைப்

பூட்டுகிறோம்; குழந்தையான துஷ்யந்தகுமாரனெதிரில் ஒருத்தி ஒரு பதுமைப் பறவையைக் கொண்டுகாட்டி

ஸர்வதமந: சகுந்தலாவண்யம் பச்ய [குழந்தாய், இந்த பக்ஷியின் அழகைப்பார்] என்று சொன்ன வளவிலே அப்படியா? என் தாயான சகுந்தலையா? எங்கே?' என்றதாம் அக்குழந்தை. சகுந்தமென்று பக்ஷிக்குப் பெயராகையாலே 'சகுந்தத்தினுடைய லாவண்யத்தைப் பார் என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. குழந்தையானது (சகுந்த) என்றும் (லாவண்யம்) என்றும் கொள்ளாமல் (சகுந்தலா...) என்று தன் தாயின் பெயராக ப்ரஸ்தாவித்ததாகக் கொண்டு சகுந்தலை எங்கே? என்று கேட்டதாக அமைப்பு உள்ளது. இங்கு 'சகுந்தலாவண்யம்' என்று சொல்லாமல் விஹங்கம லாவண்யம் என்றோ 'பக்ஷிலாவண்யம்' என்றோ சொல்லியிருந்தால் அப்போது குழந்தை என் தாய் எங்கே?' என்று கேட்பதற்கு ப்ரஸக்தி, புண்டோ? இது கவிதானுக வைத்த வொரு சமத்காரம். அப்படி ஏதேனும் இங்கு விசித்ரவாக்கின் அமைப்பு உள்ளதோ? ருஜுவான வாக்கேயுள்ளது. 'ஸர்வத்ராபி பூர்ண ஏவ'' என்றருளிச்செய்த ஸ்வாமியின் திருவுள்ளத்தில் '[illegible]' என்று சங்கிப்பதற்கு உறுப்பான அர்த்தமே உறைந்துகிடந்ததென்பது அசைக்க முடியாதபடி தேறிவிட்டது. அந்த பூர்ணத்வந்தான் வஸ்து தோறும் ஸ்வரூபஸமாப்தி யென்பது. கடைசியாக இவ்விஷயத்தை முடிக்குமளவிலும் வேறொரு சப்தத்தைவிட்டு முடிக்காமல் ''[illegible]'' என்று முதல் முதலிலெடுத்த பூர்ண சப்தத்தையே யிட்டு முடித்தார். இவ்விடத்தில் *[illegible] பூர்வ பக்ஷ

ஸூத்ரத்தையும் * ஸ்ரூதெவஸுபபெ வருகவாக்* என்கிற ஸித்தா்த ஸூத்ரத் தயும் எடுத்துக் ாட்டி இ தத் தஞ்ச மா க் கொ ் டன்றோ விவாத விஷயம் உபஸம்ஹரி ்கப் பட்டது. பிறர் சொல்லுகிறபடி ஸ் ாமி ்குத் திருவுள் ளமாயிருந்தால் இங்கு இந்த ஸூத்ர உதாஹரணம் ர் வாத்மநா அப்ரஸக்தமாகுமே. லோ விஸஜாதீயமான அத்புத ச ்தி ாய்ந்த பரம புருஷனிடத்திலே இது எப்படி ஸம்பவிக்கும்? அது ப்படி ம்பவி ்கும். என்று ாயைத் திற ாதே என்றன்றோ ஸூத்ரகாரர் முடித்திட் டது. அது தானே இங்கு ஸ் ாமியின் முடிவுக்கு ் கை கொடுத்தது. சுவபிதவபநாமஸ்ூன் பக்கலிலே கூடாத தொ ்ற ்லையென்று கூறிவைத்தவர் தாமே ஸ்ரீ ாா சாஸ்த்ரத்தில் இந்த மக்திக்கு ் கண்ணழிவு கூற நேர்ந்த தென்றால் இந்தப் பொற்றலையடைக் மூவுலகும் திரண் ாலும் செய்யலாவதில்லையே. கைதேர்ந்த ஆயிரம் மருத் துவர்கள் ஒன்று கூடித் திரண்டுருண்டு வந்தாலும் உயி ரிழந்து போன ற்கு உயிர்ப்பிச்சை யளிக்க முடியுமா வென்பதையும் உணரகில்லாரந்தோ இம்மஹாமேதாவிகள்.

* மலி மபி ஹி ாமசோர் லக்ஷ்ம லக்ஷ்மீம தே ாதி * என்ற மஹா வி தானே *ஏே ா ஹி தோஷோ குணஸ ் நிபாதே நிமஜ்ஜதி இந்தோ கிரணேஷ்விவா ்க: என்றது என்றே ஈ? *லக்ஷ்மீம் தே ாதிக்கும்* நிமஜ்ஜதிக்கும் சேர்த்தி யில்லையே யென்று கேட்டால் இதற்கு ஒரு படி மறுமாற்ற முரைத்து மெழுகலாம். இ ்கு அப்படியில்லையே.

ச்ருதப்ர ாசிகாசார்யர் தெளிவித்த தெளிவை இனி விளக்குவோம். உபநிஷத்து யசூ த நி திஷு என்ற

வளவோடு நி ' லா ம ' சூ.கா.ந:கு ர: என்றும் ஒதிற்று. இது அ சியமோ? * ஆத்மநி திஷ்டந் * என்ற ளவே போராதோ? எ ' று ச ' கை தோன்றக் கூடியது. இதற்கு ஜிஜ்ஞாஸாதிகரண ச்ருதப்ர ாசி யில் * ெ த்ரா ஹ்ந்ரிஷ்த் * தி ெ ெ ஞ சிஷதி * என்ற இரண்டு ா ' கிய ' ளை யெடுத்துக் ாட்டித் தெளிவு பெறுத்தி யிருப்பது பிறர்க்கு நிலமன்றே. 'எள்ளி ' எண்ணெய் இருக்கிறது' ன்றால் எண்ணெயானது எள்ளினுள்ளே யிருப்பது சொல்லிற்றாகுமே யல்லது வெளியிலுமிருப்ப தா ச் சொல்லிற்று ாது தி 'ணையி ' தீ இரு 'கிறது என்றால் தீ திண்ணையின் மேலிருப்பது சொ ' லிற்றாகுமே ய ' லது உள்ளிலுமிருப்பதா ச் சொ 'லிற்று ாது. ஆ ' மநி ப மாத்மந: ஸ்திதியோ ெ ' ளி ' உ ' ளும் புறம்பு மொ ' ாயிற்று' தி த்தில் த மிருப்பது போ வும் ' யாப்தி; ே தியி ' அ 'நியிருப்பது போலவும் ' யாப்தி ' இப்படிப்பட்ட வி ஷணை ' யாப்தி ய வி ' க் ாட்டு தற்கே ச்ருதி ஆத் நி திஷ்ட ' ஆத்ம : அ ' தர: * எ ' று இ ண்டு படியாகவும் ஓதிற்று என்று ச்ருதப்ர ாசி யி ' வி ரணமுள்ள . இப்படியிருந்தாலும் இதற்குத் தாத்பர்யம் என்ன தெரியுமா: எ ' று தொட ' கிச் சிலர் சொல்ல ' கூடியதை ாம் செவியேற் கில்ே ாம். அனு ' துவில் அந்தர் வ்யாப்தி விஷயம் நிஷ் ல்மஷமாய் முடிவு பெற்றது

ந க த ய

இனி ப ரி மா ப ய ர்த்தித் த் தப்பற்றி ச்ருத ப்ர ாசி ாசார்யரு டய திரு ுள்ளமும் எமது நூல் ளில்

பலகால் நிரூபிக்கப் பட்டுள்ளது. அதற்கு இது வரும் விடைகூறினரொருவருமில்லை. இங்கு அதனைச் சுருங்க உபபாதிக்கிறோம். இதற்கு அவதாரிகையாகச் சில வார்த்தைகள் அவசியமாகின்றன. அத்புதசக்தி யென்னுமிந்த நூல் ஸ்ரீமத் திருவரங்கம் திருமலைதாதாசார்யருடைய ஸர்வசக்திச் சுவடியின் மருளை மாய்க்கவே தோன்றுகிற தென்பது அபலபிக்க வொண்ணாத விஷயம். அந்தச் சுவடியில் ஜயந்தபட்டன் பார்த்தஸாரதி மிச்ரர்—சாலிக நாதன் என்கிற பெயர்களை மகுடமாக வைத்துச் சில சில வரிகள் வரையப்பட்டுள்ளன. இந்த பரிச்ரமம் எதற்காகக் கொள்ளப்பட்ட தென்பதைச் சிறிது விவரிக்கிறோம். இது மிக முக்யமான விஷயம். "ஜாதி வ்யக்திதோறும் பரிஸமாப்ய வர்த்திக்குமா போலே எல்லாவற்றிலும் தனித் தனியே குறைவற வியாபித்து நிற்கும்' என்றும் "ஜாதி வ்யக்திதோறும் பரிஸமாப்ய வர்த்திக்கிற தென்றால் அசேதநத்துக்கு அது கூடு மென்றிருப்பர்கள்; பரமசேதநனாய் ஸர்வ சக்தியானவன் இங்ஙனே வர்த்திக்கிறானென்றால் இதில் விப்ரதிபத்தி பண்ணிப் போருவர்கள்" என்றும் ஈட்டில் அருளிச் செய்தவற்றை நாம் எடுத்துக்காட்ட நேர்ந்த போது இவரைப் போன்றவர்கள் 'நாம் ஜாதியை ஒப்புக் கொள்ளாதவர்க ளாகையாலே ஜாதியை த்ருஷ்டாந்தீகரித்து இவ்விஷயத்தைச் சொல்லுவதே தகுதியற்றது என்றார்கள். அதன்மேல் நாம் "யதா ஜாதிர்வாதிநோ ஜாதிரேகைவ ஸமஸ்தவ்யக்திஷு ஸமஸ்தஸ்வரூபேண வர்த்ததே ததா பரமாத்மா ஸர்வ ஸமஸ்தரூபேண வர்த்ததே" என்றுள்ள வேதாந்த தீபஸூக்தி யெடுத்துக் காட்டினோம். அதன் பிறகு திகைத்து நின்றவர்களிவர்கள். இந்த ஸ்ரீஸூக்தியானது

இ ர்களுடைய குசோத்ய ் ளை யெல்லாம் வேராக்கு மது. இருக் ட்டும். இப்போது இவர் (ப ்கம் 13 ல்) இந்த ஸ்ரீ ு ்தி யப் பரம ம்பிரமாக உதாஹரி ்கிறார். 'ப வத் ராமாநுஜன் திபக்ரந்தத்தில் ஸ்பஷ்டமாக ாதித் தார்' என்று உதட்டின்கீழ்த் தேனொழு எழுதுகிறார் ர்ஷ ஹஸ்ரம் போராடினாலும் இ ்த ஸ்ரீ ஸூக்தி இ ர் ளுக்கு கணை மூல- வென்பது அசைக்கமுடியாதது. சோத்யம் பண்ண வாயைத் திறவாதே என்று ஸ்பஷ்டமா ச் சொல்லியிருக்கச் செய்தேயும் ஒரு வ்யக்தியினுள்ளே பரி ஸமாப்ய வர்த்தித்தா ் அ ்யத்ர வ்யாப்தி எப்படி கூடும்.' என்று இந்த ஆக்ஷேபமொன்று தானே இ ர் ளிடம் அ த்யமாய் நிற்கிறது. [அவத்யமாய் என்றது பிசகு; அணி லறாய் என்க.] இ ்த ஆக்ஷேபத்தைச் செய்யாம ் அர்த்த பரிஷ் ாரத் த எங்ஙனே செய்தாலும் அழகியதே யென்று ாமும் பல பல ா ் அ றகின்றோம். தவதுர் விபா ாத் இந்த ஆக்ஷேபத் த ம றத்திட முடியவில்லை யி ர்களுக்கு. எ தச் சொ ்லி உய்டே ா மென்று தடு மாறுகின்றார் ள். ஜாதி யப் பற்றிப பிறர் என்ன சொல்லுகிறார் ளென்று பார்க்கிறார் ள். தப்பார்த் தாலும் இவர் ளு ்கு அநர்த்தமா டே யுள்ளது. அ த யும் தா ் ளே வெளியிட்டு ் கொள்ளுகிறார் ளே இது ும் ஒரு விசித்திரம். ஜய ்த பட்டன் என்ற தலைப்பின் கீழ் எழுதியுள்ள விஷயம் இவர்களு ்கு என்ன உபகார மோ அறியோம். ஜாதி யப் பரிஸமாப்ய ர்த்தியென் கிறீரே ஒரு வ்ய ்தியிலேயே முடிந்து நிற்ப தயன்றே பரிஸமாப்ய ர்த்தி யென்பது; மற்றும் பலபல வ்யக்தி ளிலு மிருக்கிறவிதனை ஒரு வ்யக்தியி ் பரிஸமாப்ய ர்த்தி

யா எப்படிச் சொ ' லுகிறீர். என்று கேட்ப ர் ளுக்கு ஐயந்த பட்டாசார் என்ன மறு மொழி கூறுகின்ருர் ? அவர் சொல்லுவதிவ்வளவே ; ன்னைக் கே ட்டால் நானென்ன சொல் து ? பரிஸமாப்ய ர்த்தி யென்று சொ ' லித் தீரவேண்டியதாயிரு ' கிறது; அது மற்ற வ்யக் தி ளிலும் காணப்படுகிறதே யென்கிருயோ ஆமாம் ாணப்படுகிறது. அ த இல்லை செய்ய யாரால் முடியும்? அதையும் இ சய வே ண்டியதே இ தயும் இசைய வேண்டியதே என்று.

இவ்விதமா வே இ தவிட அதி மா வே ப ான் விஷயத்தில் பேசவே ண்டியிரு ' இ ர்கள் ான்ன பேசு கிருர்களென்பதை வி கிகள் நோ ' ண்டுமே ப்ரஹ்ம ஸ்வரூபம் ஒன்றில் பரிஸமாப்யவர்த்தித்தால் மற் ெருன்றில் அது ாணமுடியாதென்றே இன்னமுங் கூறு கிற இவர்களின் பிடிவாதம் ஊமஞர் கண்ட கனவிலும் பழு தாயொழிந்த தென்று முடியவில்லையா? பகவானை ஸ்பர்சி யாத அவர் ளின் பேச்சு ஒரு புறமிருக் ' ப்ரஹ்மவாதி ளில் தலைவரான ச்ருத ப்ர ாசிகாசார்யரு டய ஸ்ரீ ஸூக்தியன்ரே நமக்குத்தலைமேலது. வேதார்த்த ஸங்க்ரஹ விவரணத்தில் [illegible] என்றுள்ள ஸ்ரீ ஸூக்தியானது இ ர்கள் கூறும் அல்பமான ஆக்ஷேபத்தைப் பல யோஜனை தூரத் தளவில் ெ ாண்டு தள்ளவில்லையா? ' ஏ ஸ்மி ' வ வஸ் துநி ஸ்வரூபஸ்ய பூர்ணவ்ருத்திதயா என்ற வாக்யமானது பரப்ரஹ்ம ஸ்வரூபம் வஸ்து தோறும் பூர்ணவ்ருத்தி யென்று திடப்படுத்திற்று. அடுத்தான * அந்யத்ர வ்ருததி

அயோ ˙யத்வ ˙ ா வ்யுதாஸ * என்றதானது பஹிர்வ்யா ப்திக்கு விருத்தமாமெ ன்று ாயெடுக்கவுமா ா தென்று கெட்டியான பூட்டுபோட்டு விட்டது. இ ̇த மருமம் இ ர் ளது செ ஞ்சிற்படாமலில்லே; பட்டும் பயனில்லேயே. சட் டி சுட்டது, விட்டது என்று ˀட்டுத் தொலேக்க விதியில்லேயே. இந்த ஸூக்திக்கு அது திருவுள்ளம் அந்த ஸூக்தி ˙கு இது திருவுள்ளம்' என்று தம் மனத்து ˙ கும் பொருள் படாதவகையில் மெழுகிக் கொண்டு போ தனுல் கைசலித்து நிற்பாரில்லே கிடீர். உபநிஷத் பாஷ்ய ாரரான ரங்கராமாநுஜ ஸ்வாமியின் ஸ்ரீ ஸூக்தியை ாமெடுத்து ˙ ாட்டினேம்; அதையேயிவரும் காண் வென்கிருர்.

லியாண முஹூர்த்தத்திற்கு நாளிட்டுத் தரும்படி ஒரு யதாஜாதன் ஒரு புரோஹிதரிடம் வேண்டி ˙ கொண் டான்; அ ர் ஏதோவொரு பஞ்சா ˙கத் தத் தவரு ப் பார்த்து ப ˙குனி மீ 14உ நல்ல ாள் என்று தெரிவித் தார். அந்த யதாஜாதன் அப்படியே குறிப்பிட்டு உற்ரு ருறவினர்க்கு சுப பத்திரிகை அனுப்பிவிட்டான். ஒரு ர் னித்துப் பார்த்ததில் அந்நாள் க்ருத்திகையும் அமா வாஸ்யையும் சனி ˙கிழ மயும் மரணயோகமுங் கூடியிருந் தது. உடனே ஓடிவந்து 'இதென்ன இப்படி விபரீத மான நாளே யார் உமக்கு இட்டுக் கொடுத்தது? என்று ே ட்க அவன் உண்மையில் திதி ாரநக்ஷத்ர நன்மை தீ மகள் ஒன்றுமறியாதவனை யாலே புரோஹிதரிடம் ந்து தாங்களிட்டுக் கொடுத்த நாள் நல்லதன்று என்கி ருர் ளே யென்ருன். உடனே புரோஹிதர் பஞ்சா மெடுத்துப் பார்த்த ாறே முன்பு தாம் பார்த்தது ே ெருரு

'ருக்ஷத்தியதென்றும் அ தாநாத் த றிபபோய் விட்ட தென்றும் உண் மதெரிந்து ெ ாண்டார்; ஆனாலும் தமது அசட்டுத்தனத் த ஒபபுக்ெ ாள்ள மனமில்லாம' ஒரு சூது செய்யத் தொட 'கினர்; ந'ல ாளன்று என்று உன்னிடம் சொன்ன ா இ'கு அழைத்துவா; நான் எது ே ட்டாலும் அ ர் ஆமாம் ஆமாம் என்றே ஒப்புக் கொள்ளும்படி செய்துவிடுகிறேன் பார் என்று சொ' லிப் போ விட்டார். உடனே அவரையழைத்துக் ெ ாண்டு வந்தான ன். அ ா நோக்கிப் புரோஹிதர் கேட்கிறார்' (வினு) பங்குனிமீ 14வ அமா ா ' ய ,ானோ. (விடை) ஆமாம். (வினு) அன்று கிருத்தி க தானே. (விடை) ஆமாம்; (வினு) அன்று சனிக்கிழமை தானோ. (விடை) ஆமாம். (வினு) அன்று மரணயோ ந் தானே. (விடை) ஆமாம். (வினு) நான் கேட்டால் எதை யும் ஆமாம் ஆமாம் என்கிறீர்; இவனிடம்போய் (அல்ல அல்ல) என்கிறீராமே ஏன்?

இதற்குமேல் அவர்க்கு ஒன்றும் பதில் சொல்லத் தோன்றவில்லை. நம்மால் இவர்க்கு பதில் சொல்லிப் பிழைக் முடியாதென்றும் சிக்கன வெண்ணி ஒன்றும் சொல்லாமல் போய்விட்டாரென்று ஸ்ரீமத்தோழுந்தூ ராண்டவன் ஒரு கதை ஸாதிப்பது கேட்டதுண்டு. அது தான் இங்கு ஞாபகத்திற்கு ருகிறது. ங்களுக்குக் கால கூட.மான பிரமாணங்காணுமிது' என்று நாம் எந்த ப்ரமாணங்களைக் காட்டுகிறோமோ அவற்றைப் பற்றி இவர்கள் ஆராய்ந்து விவரிக்கவேண்டியிருக்க அதைவி 'டு அதை தங்களுக்கு நுகூலம் போலவே பாவனை காட்டி ''அவற்றைக்காண்' அதைக் கவனிக்கவேண்டியது'

'அ த உற்றுரே ா ே ணடியது ன்று எழுதிவிட்டால் என்னுகும். வி ரித்த தயில் புரோஹிதரு டய ஸ்தானத் தயே இ ர் ள் ஆச்சரியமாக அல ரிப்ப ர் ளென்ப த எளிதாகக் ண்டறிய ல்ல விடு கி ள் ஆ ா கு இல்லாமற் போகவில்லை.

இவர்களுடைய மற்ளுரு சாதுர்ய வழியும் காண்மின்' இந்த வ்யாப்தி விஷயத்தில் ப்ரஹ்மவ்யாப்திபரிஷ்க்ரியா என்கிற ஸம்ஸ்க்ருத நூலை நாம் வெளியிட்டுப் பத்து வருஷமாகிறது. அது யாரை நோ'கி வெளியிடப்பட்டது? அதற்கு யார் பதிலு ரக்கவேண்டிய ர். என்ப த வித்வான் ள் மறந்திருக்கமாட்டார்கள். ஆனால் அந்த மஹான் உண்மை தெளிந்து வாளாவிருக்கின்றார். அவருக்குப் பிரதிநிதி ளாகப் பலர் எழுதப் புறப்பட்டார் ள். ஒவ்வொரு ர்' கும் நாம் உடனுக்குடனே உத்தர முரைத்தே ருகிறோம். அவரவர் ள் மறுபடியும் தா ள் ரய்திற ாமல் ே ளுருவரை யெழுப்பி ஏவுகிறார்கள். இ த ஸ்வபாவஹி யில் இவர் இப்போது பாத்ரப்ரவேசமாயினர். அடுத்த படி வேளுருவர் தலை ாட்டுவர். இதுவே இ ர்களுடைய போது போக்காயிற்று. ஆகு . இவர்களிடமுள்ள ஆர்ஜவம் இத்தகைத் தென்று மத்யஸ்தர்கள் உ ணர்வார்கள் இவரோடு கூடத் தாளம் போடுவதற்கு ஸ்ரீமத் மதுராந்தகம் வீரராகவாசாரியரொருவர் ஸஜ்ஜராயிருக்கிறார். அவருடைய மேதா விலாஸங்கள் துவரைப்பிரான் திருவருளில் விசதம். அதற்கு ஓர் அக்ஷரமேனும் விடை யுண்டோ? அது நிற்க, இவ்விருவருடையவும் லிகிதங்கள் யாவும் இருள் துயக்கு மயக்கு மருளே வடிவெடுத்தவை யென்பதை நாம் சோம்பாது விவரித்தே தீருவோம்.

ஐ, தா அதயாபம

ர் சக்திச் சுவடியில் தர்க்கம் என மகுடமிட்டு எழுதப்பட்டுள்ள விஷயம் ஸர் ரத்மநா அஸாதுவென்பது ஈண்டு நிரூபிக்கப்படுகிறது. தர்க் மா து யுக்தி ரதம் சாஸ்த்ரங் ளில் தேறின அர்த்த ்களை யுக்திவாதங்களா லும் ்தாபிப்பது என்றொரு முறையுண்டு. * ஆர்ஷம் தர்மோபதேசஞ் வேதசாஸ்த்ராவிரோதி ா யஸ் தர்க்கே ணு நுஸ ்தத்தே ஸ தர்மம் வேத ே தர : * என்பது ப்ரஸித்த மாதலால் சாஸ்த்ர ்களோடு முரண்படாத யு ்தி ாதங் ளைக் ெ ாண்டு சாஸ்த்ரார்த்த ் ளை நிஷ்கர்ஷிப்பதென் பது நிரவத்யமானது. யுக்தி வாத ் ளா ் சாஸ்த்ரார்த் த ்களைத் தலை கீழாக்குவதென்பது கிடையாது. ப்ர ் ருத விஷயத்தில் தர்க்கத் த உபஷ்ட ம்ப மா க் ெ ாள்ள வேணுமானல் 'பகவான் ப்ரதி ர்ந்து பூர்ணன் என்ப தற்கு ஸாதகமான யுக்தியில் கொண்டு அதை ஸ்தாபிக்க ாமேயல்லது வேறுசெய்யத்தகாது. பிறர் செய்வது என்னவென்றல் ப்ரதி ஸ்து பூர்ணத்வத்தை அபலாபம் செய்வதற்கு யுக்திவாதத்தை உபஷ்டம்ப மாக ் கொள் ளப் பார் ்கிறர்கள். இவர்களுடைய யுக்தி ாதம் எது வென்றல், ' ஒரு ஸ்துவிலேயே பகவான் பூ ர் ண ன் என்று ெ ாண்டால் மற்றொரு வஸ்து ில் வியாபிக் ப்ர ஸ ்தியில்லையே' என்பதுதான். வேறு ஒரு சரக்கும் இவர் ள் கையில் கிடையாதென்பது சிலாகிதம். இந்த யு ்தி வாதத்தைக்கொண்டு பகவச்சக்தியை இல்லை செய் தானல்; இதுபோன்றன ும் இதைவிட மேம்பட்டனவு மான யுக்திவாதங் ளினல் எல்லா சாஸ்த்ரார்த்தங்களையும் எ ளி த ா நிரஸித்துவிட ாமே. பகவானெருவனுளன்

என்று த்து 'ெ ரண்டன்றோ நாம் இங்ஙனே வ்யாப்தி யென்றும் ாத்ஸல்யமென்றும் த யயென்றும் ப்ரபத்தி யென்றும் சிலவிஷய ' ளைப் பற்றிக்ெ ாண்டு போராடு கின்றோம். மூலே குடாரः என்று அந்தபக ானையே இ 'லை செய்கிற யு 'திவாதிகள் இவ்வுலகில் மலிந்து கிட 'கிறார் ளே; அ ர்களது வாதங் ளினால் பகவான் போய்விட டானென்று நாம் நினைக்கிறோம் * யஃ-ஃநயஸூயிகணை யாஷி உ மஞூஸ-ஔதூரஜீ* ான்னும்படி வேதமாதுக்குத் தாலி கட்டிவைத்த மஹாசார்யர் 'ஐதூரஃஜீஹிஷி தக-ஃத க-உ தக-உயஞ ககூெஹவம் ஶூ-ஃதிவிஹெர விஃ-ஈஶஹத க-ஜீஜீ' என்று அருளிச்செய்து வைக் யாலே நாம் குறைவின்றி வாழ்கினறோம். இங்குக் கழி ' ப்பட்ட அநிஷ்டித குதர்க்க வாதிகள் ஸ்ரீ பாஷ்யாதிகளால் நிரஸ்த ரானவர் ள் மாத்திரமல்ல ஸ்ரீ சநமூஷுணதிகளால் நிரஸ் தரான ர் ளும் கூட அ 'தவிருது சுமப்பவர்களேயென்று அறியத்த ' து. நையாயி ர்கள் ஈச்வரனை அங்கீகரியா நின்றார்களெனினும் அவர்கள் அநுமானத்தை 'கொ ண்டு ஈச்வரனை ஸாதிக்கிறபடியால் அந்த ஆநுமாநிகேச்வரனும் பரம வதிகர்களுக்கு ஹேயனுயினன். எந்தப்ரமாண ' கொண்டு ஸாதித்தாலென்ன? ஏதோவொருபடி ஈச் ரனை அங்கீகரித்தால் போதுமானதுதானேயென்று ை 'திகர் கள் நினைப்பதில்லை. ஏன்? *தர்க்காப்ரதிஷ்டாநாத்*

தர்க்கத்திற்கு வதிகர்கள் எவ்வளவு மதிப்புக் கொடுத்திருக்கிறார்களென்ப த அறியகில்லாத ஸர்வசக் திச்சுவடி (பக்கம் 8 ல்) "ஈச்வரன் ள் ந்த்ராஞைகயாலே என்று தொடங்கி "இதையுமிங்கே ஆலோசிக்கவேணும் என்றளவாக எழுதியுள்ளவத்தனையும் விபரீதக்ரஹண

ஜய ʼ தியே. தென்னுசார்ய ம்ப்ரதாய மென்னும் க்ர ʼ தத்தி ʼ (பக்கம் 61 ல்) நாம் ழுதியிருந்த ற் றப்பார்த்து விட்டு அதன் மருமத்தைச் சிறிதுமுணராமல் அவ்விஷயத் த அப்படியே ெ ாள்ளெ ாண்டு அஸ்தாநே கிரப்பிவிட் டதே. முக்தனுக்குப் பு ராவ்ருத்தியில்லா ம ய ஸூத் ரகாரர் சாஸ்த்ர ʼ ெ ாண்டு நிரூபித்தாரென்றும் அதனுல் சங் ாபரிஹாரம் செய்யப்படடே யில்லை யென்றும் நமது பாஷ்ய ாரர் இங்கு யுக்தி ாதங்ெ ாண்ே பரிஹார ʼ ாட்டினரெ ʼ றும் இ ப ப டி மனம்போனபடியெல்லா மெழுதியிருப்பதானது குருகுலவாஸமில்லாத பா மன் ேற. * ஸூத்ராக்ஷராணி வ்யாக் ʼ யாஸ்யந்தே * என்று ப்ரதிஜ் ஞ பண்ணின நமது பாஷ்ய ாரர் ʼகு இது பெருத்த தூஷணமேயல் து பூஷணமல்ல. இ த இ ʼ குத்தெளி வா விள ʼ குவோம்; இங்கு சாஸ்த்ரப்ரதர்சநம் தவிர யுக்தி ப்ரதர்சநமென்பது அணுவளவும் கிடையாது சாஸ்த்ரத் திஞல் த்ருப்தியடையக்கூடிய அதிகாரியை நோக்கியே இந்த மீமாம்ஸா சாஸ்த்ரம் அவதரித்தது. ஸூத்ரகாரர் ாட்டின சாஸ்த்ரத்திஞல் சங்காபரிஹாரம் ஆ வில்லை யென்ற ʼ அதோ திதவிர வேறில்லைகிடீர். இங்கு (நஅ) என்று தொடங்கி நம்பிராமாநுசன் காட்டினதும் சாஸ்த் ரமே தவிர தர்க் மன்று முக்தனு ʼகு கர்மபந்தங் ளெ ʼ லாம் விலகிப்போயினவென்பது சாஸ்த்ரைக ே த்யமே யன்றி ஒருநாளும் தர்க்கஸித்தயாகாது. பரமபுருஷனு ʼகு ஜ்ஞாநியானவன் அத்யர்த்தப்ரியனென்பதும் இவனைப் பெற்றுக் களிப்பதற்கு அ ன் ெ டுங் ாலம் த ம்புரிந்தன னென்பதும் [இப்படிப்பட்ட ப்ரியனை ஒருகாலும் ஸம்ஸா ரபந்தத்திற்குத் திருப்பியனுப்பமாட்டானென்பதும்] சாஸ் த்ரங்ெ ாண்டேயன்றே பாஷ்ய ாரரா ʼ இங்கு நிரூபிக்

கப்பட்டன. * ய ஏவமாஹ * என்று தொடங்கி ஸ்பஷ்டமாக சாஸ்த்ரத்தையேயன்றோ காட்டியருளினர் முக்தைச்வர்யமொன்று உண்டென்பதும் சாஸ்த்ரவேத்யம். அது பரமபுருஷாயத்தமென்பதும் சாஸ்த்ர வேத்யம். அந்த பரமபுருஷன் ஸ்வதந்த்ரன் ஸத்யஸங்கல்பன் என்பதும் சாஸ்த்ரவேத்யம். இப்படியானபோது அவன் முக்தனைத் திருப்பியனுப்பமாட்டானென்பதும் சாஸ்த்ரை வேத்யமாகக் கூடியதேயல்லது தக்ஷகயோயாஃ கா க்ஷயோரு?

* அநாவ்ருத்திச் சப்தாத் * என்றவளவால் முக்தஸ்ய புநராவ்ருத்தி ஸம்பவா சங்கைக்குப் பரிஹாரம் வந்துவிட்டதா இல்லையா? என்பதையும் விமர்சிப்போம். ஈச்வரன் ஸ்வதந்த்ரன் என்றால் அவன் பைத்தியக்காரன், தன் தலை வெட்டி என்று அர்த்தம் தானிட்ட வேலியைத் தானே அழித்துவிடமாட்டாத ப்ரபுவன்றோ அவன். மஹாராஜா ஸ்வதந்த்ரனென்றால் சட்டங்களை மீறி மனம் போனபடியெல்லாம் தான்தோன்றியாகத் திரியுமவன் என்று அர்த்தம்? அப்படிப்பட்டவன் ப்ரபுவாயிருக்க முடியுமோ? அவனது கோலின்கீழே ஒருவர் வாழமுடியுமோ? பகவான் ஸ்வதந்த்ரனென்றால் சாஸ்த்ரங்களை மீறி நடப்பவனென்கிற அர்த்தம் ஒருகாலுமில்லை. அப்படி கொண்டால் அந்த பகவான் அசடு என்றே தேறவேண்டும். அன்னவனைக் கொண்டு நமக்கொரு பணியில்லை. அவன் நிரங்குச ஸ்வதந்த்ரனென்பது உண்மையே. அந்த ரஹஸ்யம் தனிப்பட விமர்சிக்கத்தகுந்தது. பகவான் ஸ்வதந்த்ரனாகையாலே முக்தனையும் ஒருகால் தள்ளிவிடக் கூடுமே என்று சங்கித்தவன் சாஸ்த்ரத்தினால் சங்ஹாபரிகாரமடையவில்லையென்றால் வேறு எதனாலும் அவன் பரிஹாரமடையமுடி

யாதென்பது திண்ணம். ஒரு ஜ்ஞானியைப் பெறுவதற்கு ே ாரமாதவம்புரிந்த ே ாமன் அந்த ஜ்ஞானியைப் பெற்று அவனைத் திருப்பியனுப்ப நினைப்பனோ? என்று ஸ்ரீபாஷ்ய ாாருளிச்செய்துள்ள ஸ்ரீஸூக்தியினால் சாஸ்த்ர விச்வாஸமற்ற அதிகாரிக்கு சங் ாபரிஹாரம் வந்துவிடுமா வென்று சிறிது ஆராய் து பார்க்கலாமே. ப வானை ் வதந்த்ரனென்று முடித்தபின்பு அவன் எதுதான்செய்ய கில்லான். * சீமாலிகனவனோடு தோழ மக்ெ ாள்ளவும் ல்லாய் சாமாறவனை நீயெண்ணிச் ச ் கரத்தா ் தலை கொண்டாய் * எ ் பதுபோன்றபாசுர ் ஞமுள்ளனவே. இதிஹாஸபுராணங்களில் தை ஞக்கோாளவில்லை. ஸ்வ த ் த்ரனுக்கு ப்ரியதமனானவனே அப்ரியனாவதற்கு எத்தனை நிமிஷமாகும். இ தயும் ஒரு சங் யா க் கொள் . இந்த ச ் காபரிஹாரத்திற்கு இனித்தான் ஸூ த்ரமும் பாஷ்யமும் அவதரிக்கவேணும். அல்லது அவதரித்துள்ள ஸூத்ரபாஷ்யங்களினாலேயே இந்த சங்கையுங் கூட பரிஹ்ருதமாயிற்றென்னில் தின டங் நிரூபிக்க.

ஸ்துதஸ்து இங்கு ஸ்ரீபாஷ்யத்தில் *ஸச பரம புருஷஸ் ஸத்யஸங் ல்ப: அத்யர்த்தப்ரியம் ஜ்ஞாநி ம் லப்த்வா என்ற ஸ்ரீ ஸூக்தி அவதரித்தது எதற் ா வென்னில் பரம புருஷனைப் பெறுவது சேதநனுக்கே புருஷார்த்த மென்றும் இவன் தானே உபாயாநுஷ்டானங்களைப் பண்ணி அவனைப் பெறவேணு மென்றும் இவனே போக்தா ெ ன்றும்........இப்படியெல்லாம் தலை கீழாகச் சொல்லி வருகிற ஏக தேசி ரின் வாதங் ள் ஆழ்வார ருளிச் செயலைப் பேணு ்குடியிலே தலை காட்டத் தகா என்பது நம்மிராமானுசனுடைய ஸ்வச்சமான திருவுள்

ளம். இதை வெளியிடுதற்கு ஒரு ப்ரஸக்தி யேற்பட்டபடி யால் நல்ல ஸ்தானத்தில் அழகுபட ஸ்ரீஸூக்திகளை அமைத்தருளினர். இவை ர்வ சக்தி நா ாசிரியருடைய மதத்திற்கு வஜ்ரகுடாரமென்பதை நாம் பன்னிப்பன்னி யுரைத்திருக்கிறோம். இங்கு இவர்க்கு ாய் திறக் ்ணடே ா வழியென்று நாவலிட்டுழிதருகின்றோம். இது எற்றை ்கு மேமேழ் பிறவிக்கும் வெற்றிபெறும் வார்த் த யென்பது செப்பேடும் கல்வெட்டுமாம். இந்த விஷயத்தை க்ரஹிக்கவும் திறமையற்றவர் ள் இந்த பாஷ்ய ஸூக்தி களையுதாஹரிப்பதும் இ தயுமிங்கே ஆலோசிக்கவேணும்’ என்பதும் அந்தோ! அபஹாஸ்யம். ஆே ாசி ் வேண் டியவர்கள் அபிஜ்ஞர் ள். ப்ராமாணி ர் ளான தடஸ்தர் கள் ஆலோசிக்கவேண்டும். ந்ருஸிம்ஹ ப்ரியா ஸம்பாதக ரான ஸ்ரீ வாஸுதேவாசார்ய மஹர்ஷிஸ் ாமி இவ்வொ ாரு விஷயத்தை மாத்திரமாவது தமது பத்ரி யி ் ன்கு வி ர் சித்துத் தெளிவு பெறுத்தியருளலாம்.

ஆரு அதய ய

ஸர்வசக்தி ாருடைய ஸங்கீதங்களு ்கு மிகவும் பொருத்தமாகத் தாளம்போட ஸ்ரீ மதுராந்தகம் ீரராகவா சார்ய சிரோமணி யொருவரே வல்லவரென்பது நமது துவரைப்பிரான் திருவருளைக் கண்டபாடம் செய்திருக்கும் பண்டி தேர்த்தமர் ளுக்கு வெகுநாளாகவே விசதம். ஸ்ரீமத் பரமஹம்ஸேத்யாதி கீர்த்தி மூர்த்தியான ஸ்ரீ ருடபுரம் ்வாமி இவர்க்குத் தந்தருளின நியமனம் ‘அப்பா. நீ ாகிதத்தையும் பேனாவையும் கையில் கொள்ளாதிருந்தா யாகில் உன ்கு க்ஷேமமே; பிறகு உன்னிஷ்டம்’ ான்ப

தா. இவர் காஞ்சிக்கு வரும்போதெல்லாம் இந்த நியமனத்தை நியமேந பெற்றுவந்தார். எனினும் அது கார்யகாரி யாகவில்லை யந்தோ இவர்க்கு. துவரைப்பிரான் திருவருளில் இவருடைய ஞானச்சாயம் பெருக்காறெடுத்து நாடெங்கும் புரண்டு கிடக்கிறது. அதற்கொரு மறுமாற்றமுரைக்க ப்ராப்தியில்லை இன்னமும். இப்போதும் முகவுரை கொடுக்க முன்வந்து நின்றார்.

தொடங்கும் போதே பெரியவாச்சான் பிள்ளை மேல் பாய்கிறார். பரமபுருஷனுடைய வ்யாப்திக்கு ஆகாச வ்யாப்தியையே ஸகலப்ரமாணங்களும் த்ருஷ்டாந்தமாகக் காட்டி யிருக்கின்றனவாம்; பெரியவாச்சான்பிள்ளை அதைத் தெரிந்து கொள்ளாமல் வேறாக ஸாதித்து விட்டாராம். ‘பொன் மேனி கண்டேன்’’ என்றும் பொன் மேனி காணப் பெரிது முகப்பன்’’ என்றும் ‘பொன்னிவர் மேனி’’ என்றும் பல ஆழ்வார்கள் பேசியிருக்க, ‘‘சுட்டுரைத்த நன் பொன் உன்திருமேனி யொளி யொவ்வாது’ என்று நம்மாழ்வார் அதனை அநியாயமாகக் கண்டித்து விட்டார்; ‘கைவண்ணம் தாமரை வாய்கமலம் போலும் கண்ணிணையுமரவிந்தம் அடியும் அஃதே’ என்றாற்போல் பல விடங்களில் பேசியிருக்க அதற்கு நேர் விரோதமாக ‘‘கட்டுரைக்கில் தாமரை நின் கண்பாதம் கை யொவ்வா’ என்றும் அவ்வாழ்வாரே கண்டனம் கூறிவிட்டார் என்றிப்படி பழிக்கும் மேதாவிகள் பலரைக் கண்டிருக்கிறோமே. அன்னவர் திரளுக்குத் தலைவரிவர் போலும்.

உண்மை கேண்மின். வ்யாப்தி விஷயத்தில் ஆகாசத்தை த்ருஷ்டாந்தமாகக் கூறுவது ஒரு வகைக்கு. ஒரு வகையில் அது த்ருஷ்டாந்தமாகப் போராது என்று

கழிப்பது முண்டு. நம் ஆசாரியர்களின் திவ்யக்ரந்தங்களில் ஹாஸாவஹாஸர்களுக் கல்லது இது தெரியவிரகில்லை. பகவானுடைய வ்யாப்தியானது யசிக்கைக்கா நியமநத்திற்கா. ஆகாசத்தின் வ்யாப்தியானது அதற்காகவல்ல. ஆகவே ஆகாசம் வ்யாபிப்பது போலன்றிக்கே என்று சொல்லுவதும் வழுவற்றது. நியந்த்ருத்வ விசிஷ்டவ்யாபகத்வம் பகவானுக்கு, தத்ரஹித வ்யாபகத்வம் ஆகாசாதிகளுக்கு என்று ஸாமான்யமாகச் சொல்லுகிறபடை இது. இன்னமும் உட்புகுந்து விசேஷித்து விமர்சித்துச் சொல்லும் படைகள் நம்முடைய நூல்களிலே விசதம்.

இறந்துபோனவர்களுக் கெல்லாம் உயிருள்ளதாக வைத்துப் பேசுவது சிலருடைய பழக்கம். அந்த முறையில் பலவாண்டுகட்கு முன்பு இறந்தொழிந்த புத்தகங்களுக்கு இன்னமும் உயிர் இருப்பதாக மருண்டு இவர் 'சவரக்ஷிணியின் மூலம்' என்றும் 'தி. ஈ சடகோபாசார்யர் ஸ்வாமி தமது அநுபந்த க்ரந்தத்தில்' என்றும் எழுதுவதனுல் ஒரு பாமரன்கூட வஞ்சிக்கப் பெருன். இவரெடுத்துக்காட்டும் சுவடிகளெல்லாம் பிறப்பகத்தே மாண்டொழிந்தவை யென்பது மூவுலகுமறியுமே. மிஷ்ட பேஷணத்தினுல் பயனென்னே? இந்த ஸர்வ சக்தி புத்தகத்தின் பின் அட்டையில் விண்ணப்பமென்று மகுடமிட்டு 'அந்த புத்தகமுள்ளது, இந்த பத்திரிகைகள் உள்ளன' என்று விளம்பரம் செய்யப்பட்டிருக்கின்றதே உண்மையில் ஒரு புக்தகத்திற்காவது ஒரு பத்திரிகைக்காவது உயிருண்டா? அவரவருள்ளத்திற்கு உண்மை தெரியாதா? * உத்யாந பத்ராதிப பாக்யமாலா விக்ரய நிலயங்களில் சென்று விற்றிருந்து 22 புத்தகங்களையும் வாங்கிப்பார்த்

தால் தத்துவம் தெரியுமே. இனி புதிதாக வாங்கிப்பார்க்க வேணுமோ? இவ்விஷயங்களில் த்ருஷ்டியில்லாதவர்கள் ஒருநாளும் ஒன்றையும் பார்க்கப்போகிறதில்லை. த்ருஷ்டியுள்ளவர்கள் ஒவ்வொன்றையும் உள்ளத்தில் பதியவைத்துக் கொண்டேயுள்ளார்கள். 1948 ஆம் ஆண்டிலும் கூடவா இப்படிப்பட்ட விப்ரலம்பர்கள் தோன்றுகிறார்கள்? என்று மூக்கிலே விரலை வைப்பார் பலருளர்.

ஸ்ரீ கோபாலாசார்யருடைய ஸம்ரக்ஷிணி தேசிகஸூக்தி ஜயத்வஜமாலாயில் மறைந்துபோய் பத்தெட்டு ருஷமானாலும் சடகோபாசாரியருடைய அநுபந்த ரத்நம் பரமார்த்தரக்ஷையில் பாறியொழிந்து பத்தெட்டுமாதமேயன்றோ ஆயிற்று. அதன்மேல் அர்த்தரமணிமாடத்து உரமள்தான் படியிலன்றோ வாழ்வது. மூலைமுடுக்குகளில் மறைந்து கிடப்பவர்களையெல்லாம் பிடித்திழுத்து அவருடைய அவஜ்ஞையை நினைப்பூட்டிக்களின் நினைவுபோலுமிருக்கு. லோகாந்தரஞ் சென்ற சேட்லூரார் போன்றவரையும் பிடித்திழுக்குமிவர்கள் இவ்வுலகிலுள்ளாரை விட்டிடுவர்களோ? விஷயத்தில் செல்வோம்.

குணங்களில் அந்தர்வ்யாப்தி கிடையாதென்று ஸாதித்திருக்கிறதென்னுசார்யர்கள் அகடிதகடநாசக்தியாலே குணங்களிலும் அது கூடுமென்று ஏன் கருதலாகாதென்று கேட்கிறாரிவர். இதற்குச் சொல்லுகிறோம். ஸ்வாமி ந்யாயஸித்தாஞ்சனத்தில் ஈச்வர பரிச்சேதத்தின் ஆரம்பத்தில் எழெட்டு விதமாக ஈச்வர லக்ஷணம் அருளிச் செய்கிறார் அங்கு ஸ்வஜ்ஞா ஸ்வேதர ஸகலத்ரவ்ய சரீரகத்வம் என்பதும் ஒரு லக்ஷணமாக உள்ளது. தன்னுடைய ஜ்ஞானமும் தானும் தவிர மற்ற ஸகல த்ரவ்யங்களையும் சரீரமாகக்

ஆறாம அத்யாயம

கொண்டிருக்   க்ஷணமென்கிறார். ஸ் ஜ்ஞானத் த யும் தன்னையும் சரீரமாகக்கொண்டிருப்பதாக என் ரதி வில்லையென்று ஆக்ஷேபிப்பாராருமில்லை. அப்படிச்சொன்னால் சொல்லுமவர்க்கொரு அசட்டுத்தனம் விள குமே யல்லது அத்தலைக்கொரு ப்ரபாவம் விளங்காதிறே தேவ தத்தன் தரையிலிருந்து எழா து மாடிக்கு எழும்பிவிட்டா னென்றால் இதனால் ஒரு அத்புதசக்தி தோன்றும். அவனே மேலில் நின்றும் கீழே குதித்தானென்றால் இதிலென்ன வியப்புத்தோன்றும். அகடித கடநாசக்தி கு எங்கு ப்ரகாசம் எங்கு அப்ரகாசம் என்பதுகூட த் தெரியாம வடி ஹிம்சூாக வடி ஆீ சூாக தானே?.

விருத்த ஸமுச்சயங் கொள் ரர் அகடிதகடநா ச தி யக் கொண்டு அது கொள்ளில் அவர் ளைக் கண்டிக்க முடியுமோ? என்று கே ட்ப ர் ள் விருத்த ஸமுச்சய மாவது என்ன? அதனால் பக ானுக்கு என்ன அதிசயம் தேறுகிறது? என்பதை விசதமா நிரூபித்துக் ாட்ட வேண்டும். த்வைதமும் உண்டு அத்வைதமும் உண்டு என் பவர் என்றோ விசிஷ்டாத்வைதி ள். இதுவும் விருத்த ஸமுச்சயந்தானே யென்று ஒரு மஹாமஹோபாத்யாயர் எழுதியுள்ளார். அது கிடக்க; * ல்குரவும் செல்வும் பதிகத்தை நிர்வஹிக்கின்ற தேசிகன் தாமே இங்கு விருத்த ஸமுச்சயம் சொல்லிற்றாவும் இது அ டிதகடநா சக்தியினாலே கூடிற்றாகவும் ஸாதித் திருப்பதா முன்னமே நிரூபித்திருக்கிறோம்; அதற்கு விடை வெளிவர டும்.

ஒரே கேள்விக்கு இவர் ள் விடை கூற வேண்டும்; பகவானுக்கு அகடிதகடநா சக்தி உண்டென்கிறார்களா ? இல்லவே யில்லை யென்கிறார்களா ? உண்டெனில் அதற்கு

எங்கே உபயோ மென்கிருர்கள்? இதற்கு ஒரு நாளும் ஸமஞ்ஜஸமான உத்தரம் இவர்கள் வாயில் வாராதுகிடீர் இந்த ஸர்வசக்தி நாலிலேயே (பக் 33ல்) நரஸிம்ஹத்வம் என மகுடமிட்டு எழுதியிருப்பதொன்றேபோருமே; ஒரு பாகத்தில் ஸிம்ஹத்வமும் மற்ருரு பாகத்தில் நரத்வமும் வ்யவஸ்திதமாகவே யிருப்பதால் விருத்தஸமாவேசமில்லை' என்று முடிக்கிருர். இதே நரஸிம்ஹாவதாரத்தை பட்டர் அநுபவிக்குமிடத்து விருத்தே வையக்ராஸ—கடித ஸமாநாதி கரணே ந்ருஸிம்ஹத்வே பிப்ரத்' என்று நிஸ்ஸந்தேஹமாக அருளியுள்ளார். இவர்களுடைய மநோராஜ்யத்தில் எந்த ப்ரமாணமும் விலைச் செல்லாதன்ரு. 'இரணியன் அன்று இறந்திலன் இன்னமுமுளன்கிடாய் என்பராம் ஞானப்பிரான்.

ஏழாம அத்யாயம

இவருடைய வாதங்களெல்லாம் அப்ராமாணிகமான வ்யென்று நாம் நிரூபித்து வெளியிட்ட புத்தகங்களை ப்ரா மாணிகபண்டிதர்களுக்கு அனுப்புகிரும்; அபிப்ராயம் தெரிவிக்கவேண்டுமென்று நாம் சிறிதும் விரும்பாமலிருக் கவும் அவர்கள் தாமாகவே அவசாஃப்ரதிபேதிரே' என்ற ணக்கில் தங்களுடைய திருவுள்ளவுகப்பை உலகமறிந்து உகக்கத்தெரிவித்தருளுகிருர்கள். நரஸிம்ஹாவதாரஹேது நிர்ணயம் விபவாவதார சோகதத்வம் என்கிற இரண்டு வியா ஸங்களும் இவருடைய [உத்யான பத்ராதிபருடைய] விப ரீத வாதங்களுக்கு மறுப்பாகவே எம்மால் எழுதி வெளி யிடப்பட்டன இவற்றைக் கடாக்ஷித்த வித்வான்களில் பலர் தம்தம் உகப்பை நமக்குத் தெரிவித்தருளிஞர்கள். அன்னவர்களுள் ந்ருஸிம்ஹப்ரியா பத்ராதிபராய் மஹாப்

ராமாணிகரென்று உலகம் நிறைந்த புகழாளரான ஸ்ரீமத் மாம்பலம் S. வாஸுதேவாசார்ய ஸ்வாமி அநுக்ரஹித்தருளின ஸ்ரீமுகம் வடமொழியிலும் தென்மொழியிலும் வெளிவந்துளது; வித்வான்கள் யாவராலும் கடாக்ஷிக்கப் பெற்றது. இந்த வாஸுதேவாசார்ய ஸ்வாமி மஹஸ்வாக்ஷியத்திற்கு மாறாகவோ ஒருவருடைய முகதாக்ஷிண்யத்திற்காகவோ நிர்ப்பந்தத்திற்காகவோ ஒரு அக்ஷரம் எழுதுவார்? ப்ராமாணிகமான விஷயங்களைக் கண்டவாறே ப்ராமாணிகர்கள் பரவசமாக உகந்து எழுதுகிறார்கள்.

சிறு பயல்கள் செத்த பாம்பைக் கையில் வைத்துக்கொண்டு சில சிறுவர்களை அச்சமுறுத்திப் போது போக்குமா போலே என்றக்கோ மடிந்து போன விஷயங்களையெல்லாம் இன்னமுமிவர் (உத்யாந பத்திரிகையில்) 'வைதிகம் என்றும் 'வரத்தால் வலிநினைந்து' என்றும் ராவணப்ரணதி: என்றும் ப்ரதிபோதம் என்றும் மகுடமிட்டெழுதிய பழம்பாட்டையே பாடிக்கொண்டிருப்பதில் மயங்குவாரரோ. இவர் வீண்பிடிவாதக்காரரென்பதை ஒவ்வொரு விஷயங்கொண்டும் உலகமறிந்துளது. நாம் ஒவ்வொரு விஷயத்திற்கும் மத்யஸ்த வித்வான்களின் அபிநந்தனத்தை உலகமறியப் பெற்றிருக்கிறோம். அவர்களையும் அதிக்ஷேபிப்பதொன்றே இவரிடத்தது. இவர்க்குத் துணைநிற்பவர் துவளைப்பிரான் திருவருளில் (பக்கம் 14ல்) தண்டகாரண்ய மாரீசனென்று விருது பெற்றவொருவரேயாவர். அவர் இவருடைய ஸார்வசக்திச் சுவடியை வெகு ஆச்சரியமாகப் பரிசோதித்துக் கொடுத்த தாமுகப்பில் தோத்திரமுள்ளது. தமக்கே விஷயம் புரியாதபடி இவரெழுதி புத்தகத்தின் விஷயம் அவருடைய புத்திக்கும் எட்டவில்லையென்பதை இரண்டு மூன்று விஷயங்களைக் கொண்டு மூதலிக்கிறேன்.

எட்டாம் அத்யாயம்

(1) ஸார்வசக்தியில் (பக்கம் 10 வரி 2ல்) 'மண்பாத்திரத்திற்கும் என்றுள்ளது இது அஸங்கதம். மண்

பாரத்திற்கும்' என்று வக்தாவுக்கு விவக்ஷையாம். அச்சுக்கூடத்தின் அருகிலேயேயிருந்து திருத்திக்கொடுத்தவராமிந்த சோதகர். இதை அச்சுப் பிழையென்று எண்ணக்கூடுமோ? ஹல்துப் பிழைதானே. விஷயக்ரஹணமில்லை யென்பதே தேறும். (2) ஸர்வசக்தியில் (ப 14ல் வரி 18ல்) ஐயந்த பட்டனுடைய வாக்கியத்தில் கஉவாடு மாச ஹ என்று எழுதினார். சோதகர் 'கமுபலபாமஹே என்று திருத்தி விட்டார். அடுத்தபடியா ததுபலப்பு அஸ்த்யேவ'' என்றிருப்பதால் இதன் முன்னே உபலபாமஹே தான் இருக்க வேணுமென்று மாரீசர் கொண்டாரென்பது மறைக்க முடியாதது. மிச் சிறுவிஷயமும் க்ரஹிக்கவில்லாத சோதகரைப் புகழ்வதென்னே? (3) ஸர்வசக்தி (பக் 25ல் வரி 13ல்) 'ப்ரவ்ருத்திக்க மாட்டாது என்றுள்ளது. லேகர் சோதகர் இருவரும் மருண்ட இடங்கள் இதுபோல் பல. ப்ர என்கிற உபஸர்க்கத்தைத் தள்ளி விட்டால் உள்ளசொல் 'வ்ருத்திக்க' என்பதேயாம். எங்கே கண்ட சொல் இது? (4) ப்ரம்மம் என்றும் ப்ரும்மம் என்றும் பலவிடங்களில் விழுந்துவிட்டதாம்; இதை ப்ரஹ்மம் என்று திருத்தவேணுமென்று முடிவில் காட்டுகிறார். இதெல்லாம் அச்சுப் பிழையென்று பாமரனும் நினைக்கவொண்ணுமோ? ஜ்ஞானமென்பது ஞானமென்று நூறிடங்களில் விழுந்துவிட்டதாம் இதற்கும் திருத்தம் காட்டுகிறார். அந்தோ இதுவா அச்சுப்பிழை? இந்த லேகக சோதகர்கள் இருவருமே பரஸ்பரம் தங்களைப் புகழ்ந்துகொள்ள உரியார் என்பது திடமாயிற்று.

இன்னுமொன்று சொல்லி முடிப்போம்; ஶ்ரீ வீரராகவாசார்யரிடத்தில் க்ருதஜ்ஞதை காட்டும் வாக்கியத்தில் அடியேனுக்குக் கொடாது தானே ஹித்த என்கிறார். தானே என்பதில் விவக்ஷிதமான வ்யக்திக்கு ஏசநிர்தேசமிருந்தால்தான் தானே என்னலாம்; பஹுச நிர்தேசமுள்ளவிடத்தில் தாமே என்பதுதான் பொருந்தும். இங்கு வாக்கியத்தைப்பார்க்க . இப்படி

சிக்ஷிக்க வேண்டிய பிழைகள் இவர்களது சுவடிகளில் மலிந்து கிடக்கின்றன. ஒவ்வொரு அடிக்கு...... என்கிற நியாயமாகப் பலபல கிடைக்கும். தோஷம் தேடுகிறீரோ. என்று கேட்பவர்க்கு இல்லை குணந்தான் தேடுகிறேன் என்று விடைகூறின கதை ப்ரஸித்தம். அதற்கு இவர்களுடைய சுவடிகளே முக்கியமான இலக்கு. மிகவும் சாதாரணமான இவ்விஷயங்களை எடுத்தெழுத மனம் லஜ்ஜையுண்டு ஆனாலும் சிறுவிஷயம் முதற்கொண்டு பெரிய விஷயம் வரையில் இவர்களது மருளுமிருளும் இத்தகைத்தென்று எடுத்துக் காட்டாதிருக்க முடியவில்லையே.

உத்யானர் உபக்ரமத்தில் எழுதுகிறார் — இவ்விஷயம் அதிகவறுநமானது; இயன்றவரையில் எளிய நடையிலேயே எழுதியிருக்கிறேன். ஆயினும் விஷய காம்பீர்யத்தால் நிரூபணம் கடினமாகவே புலப்படும் என்று. சுத்தாவயம் விளங்கும். வடமொழி பயிலாதவர்களுக்கு இவ்விஷயம் ஸர்வாத்மனா அவகாஹிக்க மாட்டாது என்றே நம்முடைய ப்ரஹ்ம வ்யாப்தி பரிஷ்காரியா வடமொழியிலேயே அமைந்தது. அதற்கு வடமொழியிலேயேயன்றோ விடை கூறவேண்டும். இதுவரையில் அத்தலையில் 10 பேர்கள் எழுதியாயிற்று. ஒருவராவது வடமொழியில் எழுதிற்றுண்டோ? வசவுகளை நிரப்பிச் சேர்க்கைகளை இயற்ற வல்லரோ இவரும். அதிலொரு குறையில்லை நம்மைநோக்கி பட்டை பட்டமாய் போடுகிறானின் என்று ச்லோக மியற்றுகிறாரிவர். இவர் மொழிபெயர்த்திட்டால் நாம் படாமல் இருக்கவில்லை தகைதோ! இத்தனை யசமொழிகளாலென்னாகும்? மூன்று ருஷமாய் ஓயாதவிவாதங்கள் நடைபெற்று வருகின்றன. உத்யானருடைய [எறகுறைய நாறு] — நூல்களை நன்கு விமர்சிக்கி இருபது புத்தகங்களுக்குமேல் வடமொழியிலும் தென்மொழியிலும் வெளியிடப் பட்டிருக்கின்றன ஒவ்வொன்றும் ரஸிகர்கள் எடுத்துப் பார்க்குந்தோறும் உத்யானர் உறுக்குச் செய்யும் உதவியையே. என்று உரைப்பதாக ஸ்ரீமுகமருள்

கிறார்கள். அந்த ஸ்ரீமுகங்களில் சில அச்சாகியுமுள்ளன வே. மற்ற ஸ்ரீமுகங்களெல்லாம் ஒரு தட்டாயும் ஸ்ரீ ராம தேவாசார்ய மஹர்ஷியின் ஸ்ரீமுகம் ஒரு தட்டாயுமன்றேயுள்ளது.

[illegible]

முற்றிற்று.

ஸ்ரீ காஞ்சி ப்ரதிவாதி பயங்கர
அண்ணங்கராசாரியர்
இயற்றிய
அத்புதசக்தி
அல்லது
அஷ்டாதசாக்ஷரீ
முற்றிற்று.